



**Velmi  
vzácná  
perla**

Voda náhle vystříkla, nějakou dobu se vlnila, a konečně se hladina opět ztišila a uklidnila. Na nízké indické přístavní hrázi stál v podřepu Američan a měl zrak upřen k místu, kde na povrch vystupovala jemná síť vzduchových bublinek. O chvíli později se objevila černá hlava a nahoru hleděl pár živých očí. Potom se vyšplhal na molo starý lovec perel a se smíchem sklepával vodu z naolejovaného těla.

„Nikdy jsem neviděl lepšího potápěče, Rambhaue,“ zvolal David Morse, americký misionář.

„Prohlédněte si tuto, sáhibe,“ řekl Rambhau a vyňal ze zubů velkou lasturu. Myslím, že je dobrá.“

Morse vzal lasturu a zatím co ji kapesním nožem otevíral, vytáhl Rambhau ze své zástěry jinou, menší lasturu.

„Rambhaue, podívej se,“ zvolal Morse, „to je skutečný poklad.“ – „Ano, je docela dobrá,“ řekl potápěč a pokrčil rame-

ny. „Docela dobrá! Viděl jste někdy nějakou lepší perlu? Je dokonalá, ne?“ Morse prohlédl perlu ze všech stran, než ji vrátil Hindovi.

„Ano, ale jsou ještě lepší, mnohem lepší. Já takovou...“ Náhle zmlkl a pak opět řekl: „Podívejte se na ni. Vidíte ty chyby, tu černou skvrnu a tu malou prohloubeninu? I její tvar je poněkud protáhlý. Ale přesto je to přece docela pěkná perla.“

„Jste příliš kritický, příteli,“ řekl Morse smutně. „Nikdy bych nedoufal, že uvidím dokonalejší perlu!“

„To je přesně to, co jste říkal, když jste mluvil o Bohu,“ řekl lovec. „Ve vlastních očích jsou lidé dokonalí, ale Bůh je vidí takové, jací ve skutečnosti jsou.“

Oba muži šli po prašné cestě, která vedla k městu.

„Máte pravdu, Rambhaue. A Bůh nabízí celou Svoji spravedlnost všem těm, kdo jednoduše věří a chtějí přijmout zadar-

mo Jeho dar z milosti. Nemůžete tomu porozumět, příteli?“

„Ne, sáhibe. Jak jsem vám už často řekl, je to příliš jednoduché. Zde ztroskotává vaše dobré náboženství. To nemohu přijmout. Jsem snad příliš hrdý. Musím něco vykonat, abych si své místo v nebi zasloužil. Jinak bych tam nebyl spokojen.“

„Ach, Rambhaue,“ řekl misionář, který se už po řadu let modlil za spásu tohoto muže, „cožpak nevidíte, že tímto způsobem do nebe nikdy nepřijdete? Je jenom jedna cesta, jak můžete být spaseni. Myslete na to, Rambhaue. Stárnete a toto je možná vaše poslední sezóna, kdy lovíte perly. A chcete-li jednou vidět brány z perel v nebi, musíte přijmout nový život, který vám Bůh nabízí ve Svém Synu.“ (Jan 3:16)

„Moje poslední sezóna. Ano, máte pravdu. Dnes je poslední den, kdy lovím perly. Je poslední měsíc roku a já

musím konat přípravy.“

„Musíte konat přípravy pro budoucí život.“

„Právě to chci učinit. Vidíte toho muže tam dole? Je to poutník, který putuje možná do Bombaje nebo do Kalkaty. Jde bos, šlape na nejostřejší kameny – a podívejte se, každých dvanáct kroků si klekne a políbí zem. To je třeba činit. Prvního dne v roce se i já vydám na pouť. To je můj plán, který jsem pojal už v dětství. Tak si zajistím své místo v nebi. Půjdu po kolenou do Delhi.“

„Ubohý muži! Jak jste pošetilý! Do Delhi je to 900 mil. Kůže na kolenou se vám prodře a dostanete otravu krve nebo lepru ještě dříve, než se dostanete do Bombaje.“

„Ne! Musím jít do Delhi. A pak mne ne-smrtelní bohové odmění. Utrpení mi musí být sladké, poněvadž mi vykoupí nebe.“

„Rambhaue, příteli, to je nemožné. Jak

bych mohl připustit, abyste si vy chtěl vykoupit nebe, když Ježíš Kristus za vás zemřel, aby vás vykoupil?“ (Řím. 3,24) Ale jeho plán nemohl změnit.

„Jste můj nejmilejší přítel, sáhibe Morse. Po všechny roky jste mi pomáhal. Když jsem byl nemocen nebo v nouzi, byl jste častokrát mým jediným přítelem. Ale přesto mne nemůžete odradit od mého velkého přání, abych si vykoupil věčné spasení. Musím jít do Delhi.“ (Řím. 4,4)

Veškerá námaha byla zbytečná. Starý lovec perel nerozuměl a nechtěl přijmout zdarma nabízené spasení v Kristu Ježíši.

Jednoho odpoledne slyšel Morse zaklepání na dveře. Otevřel a uviděl starého Rambhaua.

„Milý příteli,“ zvolal Morse. „Pojďte dál.“

„Ne,“ řekl lovec. „Chtěl bych, abyste šel se mnou domů, sáhibe. Chci vám něco ukázat. Prosím, nebraňte se jít se

mnou.“

Misionářovo srdce se zachvělo radostí. Snad Bůh konečně vyslyšel jeho prosbu.

„Ale samozřejmě, že s vámi půjdu,“ řekl.

„Víte, že asi za 10 dnů půjdu do Delhi,“ řekl Rambhau o deset minut později, když přišli k jeho domu. Misionářovo srdce se sevřelo.

Vstoupili a Morse se posadil na židli, kterou si jeho přítel sám vyrobil, a na níž předtím už častokrát sedával, když poukazoval lovcům na Bohem připravenou cestu k nebi. (Skutky apoštolů 4,12)

Rambhau opustil místnost, avšak brzy se vrátil a nesl dosti těžký anglický trezor.

„Tu je! Mám tuto skříňku už několik let,“ řekl. „Přechovávám v ní jen jeden předmět a o tom vám nyní chci vyprávět.“

vět. Sáhibe Morse, měl jsem dříve syna.“

„Syna? Ale o tom jste mi nikdy nic neřekl!“

„Ne, sáhibe, nemohl jsem vám o tom nic říci.“ Jeho oči zvlhly. „Nyní vám o tom musím vyprávět, neboť brzy odejdu a kdo ví, zda se vrátím! Můj syn byl také lovec. Byl to nejlepší lovec perel na celém indickém pobřeží. Uměl se nejrychleji potápět, měl ze všech lovců perel nejbystřejší oko, nejsilnější paže a nejdelší dech. Kolik radosti mi způsobil! Vždy snil o tom, že nalezne tu nejnádhernější perlu, jakou kdy kdo objevil. Jednoho dne ji našel. Ale když ji vytrhl ze dna, byl pod vodou už příliš dlouho. Krátce na to zemřel.“ Starý lovec svěsil hlavu a okamžik se chvěl po celém těle, aniž řekl slovo.

Konečně pokračoval: „Po všechny tyto roky jsem perlu opatroval, ale nyní odcházím a nevím, zda se vrátím. Tu per-

lu dávám vám, svému nejlepšímu příteli.“ Stařec uvolnil tajné pero pokladničky a vyňal z ní pečlivě zabalený balíček. Pozorně ho rozdělal a odkryl obrovskou perlu, kterou položil do misionářovy ruky. Byla to jedna z největších perel, která kdy byla nalezena na indickém pobřeží, a zářila leskem, jakého se u broušených perel nedá nikdy docílit. Dosáhla by pohádkové ceny. Misionář na okamžik oněměl údivem a prohlížel tu podivuhodnou perlu.

„Jaká to je perla, Rambhaue!“

„Tato perla je dokonalá, sáhibe,“ odpověděl Ind klidně. Misionář rychle pozvedl hlavu. Dostal nápad. „Rambhaue,“ řekl. „To je obdivuhodná perla. Dovolte, abych ji koupil. Dám vám rád deset tisíc dolarů.“

„Co tím chcete říci, sáhibe?“

„Nuže, dám vám 15 000 dolarů, nebo, bude-li třeba více, budu pracovat, abych si vydělal na její cenu.“

„Sáhibe,“ řekl Rambhau téměř příkře, „tuto perlu nelze ocenit penězi. Milion dolarů by nestačilo. Nechci ji prodat. Nemůžete ji získat jako nějaký kus křemene.“

„Ne, Rambhaue, to nemohu přijmout. Jakkoli rád bych ji měl, takovým způsobem ji nemohu přijmout. Jsem možná příliš pyšný, ale nabýt jí takovým způsobem je příliš lehké. Musím perlu zaplatit nebo pracovat, abych si ji zasloužil.“

Starý lovec perel byl zmaten.

„Vždyť vy mi vůbec nerozumíte, sáhibe. Nevidíte, že můj jediný syn dal svůj život, aby měl tuto perlu? Já bych nikdy nedovolil ji prodat za jakoukoliv cenu. Je to život mého syna, který jí dává její cenu. Nemohu ji prodat, nýbrž chci vám ji darovat. Přijal byste ji jako důkaz lásky, kterou k vám mám?“

Misionář stísněně mlčel. Nějakou chvíli nebyl mocen slova. Potom uchopil star-

covu ruku: „Rambhaue,“ řekl potichu, „cožpak nerozumíte? Právě to jste řekl Bohu.“

Lovec dlouhou dobu hleděl hlubokým pohledem na misionáře; a pomalu, velmi pomalu začal chápat.

„Bůh vám nabízí spasení zdarma. Toto spasení převyšuje jakoukoli cenu, takže nikdo na světě by si je nemohl koupit. Miliony dolarů by nestačily. Žádný člověk by si je nemohl zasloužit. Život trvající miliony let by byl příliš krátký. Nikdo není tak dobrý, aby si je zasloužil. Boha to stálo Jeho jediného Syna, aby vám otevřel přístup do nebe. Vy byste tento přístup nezískal ani za milion let, ani stem poutnických cest. Vše, co můžete učinit, je: přijmout spasení jako důkaz Boží lásky k vám, hříšníkov. Rambhaue, rád a velice pokorně bych přijal vaši perlu. Přitom bych prosil Boha, aby mne učinil hodným vaší lásky. Rambhaue, nechcete také pokorně přijmout

ten velký dar nebe, který vám Bůh nabízí, s vědomím, že Ho to stálo život Jeho jediného Syna, aby vám ho mohl dát?

Starci kanuly horké slzy. Ten velký závoj před jeho očima se zvedl. Konečně pochopil.

(G. C. Willis)

ŠÍŘENÍ PÍSMĀ SVATÉHO  
Nabočany 19  
538 62 Hrochův Týnec  
[www.sirenipismasvateho.cz](http://www.sirenipismasvateho.cz)